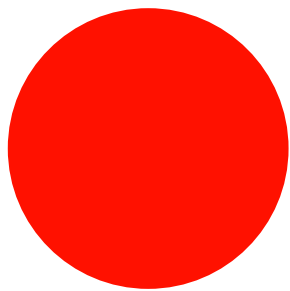

**Art Film
Fest
Košice**

Festivalový denník

6

**Filmy z áčkových festivalov v sekcii
Be2Can Starter** ▶▶ str. 2

**Ako sa tvoril film Punk je
hned!** ▶▶ str. 4

**Oplatí sa vidieť: Ničiteľka v podaní
Nicole Kidman** ▶▶ str. 5

For English
▶▶ page 6

Zdroj: SITA

Herec Martin Huba príde na festival uviesť, okrem iného, film Hovory s TGM, kde stvárňuje „tatička Masaryka“.

Masarykove myšlienky sú dnes veľmi dôležité, treba si ich pripomínať

Má za sebou úctyhodnú kariéru a aj vo veku 75 rokov patrí k obsadzovaným hercom dôležitých filmov.

Inak to nie je ani tento rok a na festivale Art Film Fest sa premieta hned niekoľko jeho filmov, Hovory s TGM aj Kluci z hor.

Na festivale Art Film Fest ste bývali častým hosťom aj v minulosti, aký je váš vzťah k nemu a Košiciam?

Zažil som prvé ročníky, keď sa ešte konal festival v Trenčianskych Tepliciach. Pre rastúcu popularitu sa Art Film Fest presunul do Košíc, kde vie uspokojiť väčšie množstvo divákov a je umožnené lepšie technické zázemie, čo takýto festival potrebuje. Ja mám však dobrý vzťah nielen k festivalu, ale aj ku Košiciam, pretože som tu získal svoje prvé angažmán, keď som po vysokej škole nastúpil do Štátneho divadla.

Viackrát ste sa vyjadrili, že Art Film Fest pokladáte za veľmi užitočný.

Jeho obrovským prínosom je najmä výber tém. Nejde len o divácky atraktívne témy, ktoré sú často dosť účelové, festival má ambíciu zorientovať diváka v ťažších témach, ktoré sa nás dotýkajú a ponúka priestor pre uvedenie diel, ktoré nútia ľudí zamyslieť sa nad otázkami, nad ktorými by sa inak nezamýšľali, a tiež vnímať svet v širších súvislostiach, a to považujem za užitočné. Na druhej strane nechce sa stať mentorským festivalom, ktorý len poučuje, ale má vyvážený repertoár a v tomto robí festival v Košiciach dobrú službu.

Aký druh filmov máte rád ako divák?

Ako divák mám rád, keď sa mi potvrdí nejaká moja životná skúsenosť. Keď sa dá v tom, čo vám film ponúkne, nájsť poučenie pre potvrdenie správnosti svojich rozhodnutí alebo potvrdenie si toho, že vo svojich radoch či bolestiach nie ste sám a že sú aj iní ľudia, ktorí môžu mať podobné problémy. Mám rád, keď po vzhliadnutí filmu odchádza človek zharmonizovaný, nemyslím iba bezstarostný, ale s vedomím, že život je veličina, ktorá spája všetkých ľudí a že naše problémy vedia byť často spoločné. Keď mám pocit určitej spriaznenosti ľudského spoločenstva, to je ten katarzný moment. Nemám rád filmy, ktoré sa chcú hrať na zaujímavé tým, že všetko negativizujú a na všetko vyplazujú jazyk, to je taká zvláštna metóda, ako na seba upozorniť. No, samozrejme, nemám nič proti kritickému stanovisku k životu, ak za tým nie je vypočítavý kalkul.

Foto: Peter Stras

Filmár by sa mal koncentrovať na posolstvo, nie biznis

Môj film Uznanie je o vzdelávaní, rozpráva príbehy troch postáv a ja dúfam, že ponúkne rôzne uhly pohľadu na problematiku vzdelávania v Hong Kongu. Premietal sa už v rôznych krajinách, premiéru mal v Tchaj-peji, uviedli ho v Londýne aj v San Franciscu. Téma je celosvetová, rovnaký problém môžeme pozorovať v odlišných krajinách a slovenské publikum sa môže stotožniť s emóciami hrdinov.

Téma je síce malá, no mali by sme sa vrátiť k otázke, prečo filmy robíme a prečo milujeme nakrúcanie. Chceme predsa obecenstvu rozpovedať príbeh. Nezáleží na tom, či je téma veľká alebo malá. Berlín či Cannes sú veľké filmové festivaly, no festival ako je tento, ponúka viac možností, ľudia sú k sebe bližšie a publikum je iné, ako na veľkých komerčných festivaloch, takže si to tu užívam. Program je dobrý, je tu menej známych mien a považujem za správne, aby sa na ne poukazovalo.

Filmový priemysel v mojej krajine je v súčasnosti zaujímavým vzhľadom na politickú situáciu v krajine. Stali sme sa opäť súčasťou Číny a máme možnosť koprodukovať filmy s nimi, no hlavným problémom je, že scenáre kontrolujú cenzori. Musia byť schválené čínskymi oficiami, byť politicky „korektné“, čo znamená mnoho obmedzení, zákazov, o čom nemôžeme písať. Ak teda filmár aj získa veľa peňazí, môže urobiť krásny film, no nikdy nesmie hovoriť o politických problémoch, o vláde a ďalších veciach, pretože si to Čína neželá. V romantickom príbehu dokonca nemôže byť zobrazený homosexuálny pár a súčasťou cenzúry je mnoho ďalších zákazov. Moja generácia vyrastala v Hong Kongu, keď sme boli súčasťou britského impéria a naša výchova a vzdelávanie boli západné. V Hong Kongu je možné natáčať nezávislé filmy s menším rozpočtom, pretože dnes nám technológie umožňujú nakrúcať lacnejšie. Filmár by sa mal totiž koncentrovať na tému, na posolstvo, ktoré chce zdieľať a nie na biznis, ktorý je okolo filmu obrovský. Som optimistický, verím, že máme príležitosti robiť filmy po svojom aj za málo peňazí.

pokračovanie ▶▶ str. 2

Jevons Au, hongkongskej režisér

Na festivale sa premietne váš film Hovory s TGM, v ktorom ako Tomáš G. Masaryk vediete počas prechádzok dlhé rozhovory s Karlom Čapkom. Ako ste sa cítili v koži „tatička Masaryka“?

Na túto skúsenosť mám veľmi peknú spomienku. Tak, ako išiel život okolo nás, som sa potýkal s jeho hodnotením, od totálnej glorifikácie až po totálne zatratenie. Ale zaplať pánboh vďaka rodinnému zázemiu som mal relatívne vyvážený pohľad na význam profesora Masaryka, no na druhej strane musím priznať, že vďaka tejto práci som sa dozvedel mnoho vecí, ktoré som predtým o jeho komplikovanom osude nevedel, bolo to pre mňa veľmi prínosné.

Čo napríklad?

Všetko nové, čo som sa dozvedel, vzbudilo môj obdiv k tomuto človeku. Uvedomil som si, že žil jeden komplikovaný a náročný život. Náročný predovšetkým k sebe samému, ale aj k svojmu okoliu, ktoré muselo jeho nároky akceptovať, keďže on sám šiel príkladom.

Ktoré jeho myšlienky na vás zapôsobili?

Masarykove myšlienky je dodnes veľmi dôležité si pripomínať a považujem za užitočné, okrem iného v tomto filme, že nám pripomína pôvod etických princípov, ktoré on pri vzniku republiky presadzoval a na ktorých má republika právo vzniknúť a existovať. Je veľmi smutné vidieť, ako ďaleko sme sa od týchto etických princípov vedeli vzdialiť, je preto dobré zamýšľať sa nad tým, ako sa k nim vracáť. A to znamená byť náročný k sebe a kritizovať až vtedy, keď som ochotný sa podieľať na riešení problému, ktorý vznášam. Celé sa to odvíja od vety, ktorú povedal a ktorú považujem pre dnešnú dobu aj spoločnosť za kľúčovú: Demokracia znamená mať rád ľudí. Kto sa chce stať demokratom a chce reprezentovať filozofiu demokracie v nejakej reprezentatívnej funkcii, mal by sa spytovať, či

to robí z lásky k ľuďom alebo z lásky k sebe. To bola aj základná podmienka Masaryka, ako si k sebe vyberal spolupracovníkov.

Prečo podľa vás ľudí tieto historické filmy stále tak veľmi lákajú?

Lebo akoby podvedomia tušia, že keď nepoznajú svoju históriu, tak sú odsúdení k tomu, znova ju prežiť. Mnoho vecí z našej histórie by bolo bolestné znova prežívať a ľudia sa chcú z historických filmov poučiť, aby sa mohli vyhnúť chybám alebo bolesti. Človek z puďu sebazáchovy inklinuje k tomu, že sa chce k svojej vlastnej aj k histórii svojich blízkych vracáť, lebo v nej hľadá poučenie pre súčasnosť.

Okrem tohto filmu sa premietne aj snímka Kluci z hor, kde ste si zahrali s Jiřím Lábusom či Martinom Dejdarom. Čo pre vás znamená tento film?

Obaja sú moji veľmi dobrí kamaráti a dobrí herci. Som príjemne prekvapený, že sa bude na festivale hrať, sám som sa totiž pýtal, kde sa tento film stratil. Sám som ho ešte nevidel. Rád by som si ho na festivale aj pozrel, ale v piatok poobede, kedy sa hrá, už budem na ceste z Košíc do Martina, kde ideme na divadelný festival. Je to podľa mňa veľmi užitočný film, lebo sa dotýka mlčiacej väčšiny, ľudí, ktorí mlčia, lebo nemajú možnosti, styky, odvahu a za ktorých nemá kto prehovoriť. Tento film sa zaoberá snahou upozorniť na to, že treba byť k sebe láskaví, lebo preto, že niekto niečo nevie dobre formulovať, ešte nemusí byť duchom chudobný.

Jiří Lábus dostane zajtra cenu Hercova misia, Roman Luknár, ktorý hral s vami vo filme Hovory s TGM, ju dostal v sobotu, vy sám ste ju získali pred 6 rokmi. Ako vnímate ocenenia?

Ďakujem osudu za tie ocenenia, ktoré mám, ale keď pracujem, nemyslím na to,

či budem ocenený alebo nie. Ale klamal by som, keby som hovoril, že ma to nepoteší. No ocenenia sú špecifická vec – v hereckom živote sú rôzne peripetie, raz ste hore a raz dole. Na herca, ktorý odíde z aktívnej činnosti, sa vie veľmi rýchlo zabudnúť, a vtedy je milé si uvedomiť, že bolo obdobie, kedy nás ľudia poznali, vážili si, ctíli. Herec si niekedy oceneniami potvrdzuje, že jeho život má zmysel.

Vám sa darí byť aktívnym stále, čo vás aktuálne zamestnáva?

Aktuálne je to Churchillov prejav, ktorý v najbližších dňoch prednesiem v pražskom Rudolfíne, potom ma zamestnáva Hviezdoslav, ktorého pripravujeme pre televíziu, potom Bulgakovov divadelný román, ktorý je zdramatizovaný a ideme ho robiť v národnom divadle, a čo ešte? Musím pokosiť záhradu (smiech). Ďakujem osudu za to, že stále mám čo robiť. Najväčšie šťastie je robiť to, čo máte rád.

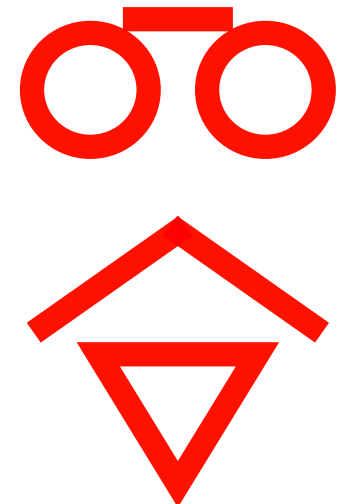
Lucia Čížová

Film **Hovory s TGM** zo sekcie Slovenská sezóna hrajú:

20. júna | 15:45

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Festivalový tím odporúča:

Témy, ktoré trasú spoločnosťou v oceňovaných filmoch

Be2Can Starter aj tento rok prináša horúce novinky z trojice významných filmových festivalov – v Berlíne, Cannes a Benátkach. Vo svojom výbere sekcia tradične ponúka kombináciu návratu známych tvorcov, akými sú tento rok Fatiĥ Akin a bratia Dardennovci, a čerstvé príspevky nových tváří, napríklad v podobe Nory Fingscheidt.

Dva roky po mrazivom príbehu o pomste a rasovej neznášanlivosti Odnikiaľ, prichádza nemecký režisér Fatiĥ Akin najnovšie s nekompromisným portrétom úchylného psychopata a násilníka, ktorého hrozné činy sú determinované jeho sexuálnou nenáýnosťou a nenáýnosťou k ženám. Príbeh podľa skutočných udalostí je zároveň aj sociálnou štúdiou Nemecka v 70. rokoch minulého storočia, v ktorom sa vtedajší mohutný ekonomický rast miesil s tlejúcimi šrámami povojnového chaosu a možnej straty seba dôvery u ľudí na okraji spoločnosti. Názov filmu **U zlatej rukavičky** odkazuje ku skutočnej krčme, ktorá existuje dodnes v nechválne známej mestskej časti Hamburgu.

Stálice filmového festivalu v Cannes, bratia Dardennovci, minulý mesiac, na zatiaľ poslednom ročníku tohto festivalu, predstavili svoj najnovší film **Mladý Ahmed**, ktorý tam získal cenu za réžiu. Film ponúka hlboko ľudský príbeh chlapca – dieťaťa ovplyvneného

náboženským radikalizmom. Dardennovci v pre nich typicky strohom formálnom prevedení stavajú do konfrontácie detskosť, ktorej by aj vo veku dvanástich rokov mala byť ešte stále vlastná nevinnosť s krutosťou chladného kalkulu spriadania plánu na vraždu.

Detskej tématike a motívu sociálnej neukotvenosti malej dievčiny sa venuje aj film **Narušiteľ systému** nemeckej režisérky Nory Fingscheidt. Bolestná dráma o zúfalej potrebe absentujúcej rodičovskej lásky a bezpečnosti zároveň prináša aj otázky o kvalite a funkčnosti nastaveného systému sociálnej starostlivosti o deti bez domova. Deväťročná Benni zosobňuje tzv. „narušiteľa systému“, teda dieťa, ktoré nerešpektuje žiadne pravidlá či nariadenia a má nekontrolovateľné výbuchy násilia. Túži po tom jedinom čo nevie mať – žiť so svojou matkou, ktorá však nie je schopná zvládať dcérino nevyočítateľné správanie. Film zároveň hovorí aj o vytrvalom úsilí sociálnych pracovníkov, často pracujúcich na hraniciach svojich možností, aby vytvorili systém pre deti, ktoré však svojím násilným správaním a nekontrolovateľnými reakciami predstavujú hrozbu pre seba i svoje okolie.

Adrián Žiška,
spoločnosť Film Europe

U zlatej rukavičky

Mladý Ahmed

Narušiteľ systému

Oplatí sa vidieť: Film Dušana Hanáka si užite v Tabačke.

Papierové hlavy nerozohnal ani čas

Papierové hlavy sú posledným filmom jedného z najoriginálnejších slovenských filmárov Dušana Hanáka a na Art Film Feste budú mať špeciálne uvedenie. Dokončil ich v roku 1995, teda pred viac ako dvomi dekadami, no kritika a podoby pokriveného politického systému sú natoľko univerzálne, že ich možno spojiť s akoukoľvek dobou, obzvlášť v krajinách so zvrchovanou mocou.

V Papierových hlavách sa skrz archívne materiály a inscenované koláže zračí osobná skúsenosť filmára, univerzálna pachuť v ústach jednotlivca zápasiaceho s neslobodou a diktátom totalitnej moci.

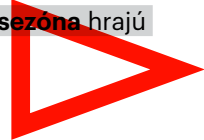
Dokumentárna freska dobovej spoločnosti je vyjadrením nesúhlasu angažovaného umelca s nezdravým stavom vecí. Vyhranenou umeleckou formou udiera po prstoch tým, ktorí formovali tvár našej spoločnosti vtedy, no v kontexte súčasných udalostí je divák vystavený trpkéj pravde, že sme sa ako mladý demokratický štát nepoučili na svojich chybách, ale zostali zaseknutí v opakujúcej sa slučke.

Papierové hlavy pomenúvajú rôzne podoby neslobody a absurdnej nadradenosti moci v Československu a je rámcovaný dramatickým obdobím od druhej svetovej vojny po Nežnú revolúciu v Novembri 1989. Dokument dvíha výstražný ukazovák celému svetu a je emocionálne silným vyjadrením človeka, ktorého režim osobne zasiahol.

Nadčasové umelecké dielo je zapísané do histórie slovenskej kinematografie, kde Hanákovu meno rezonuje nielen pre tento film. Nezáleží na tom, či si pozriete romantickú tragikomédiu Ružové sny (1976) alebo, za železnou oponou, oceňovaný dokument Obrazy starého sveta (1972), v každom z Hanákových filmov je sprítomnená téma slobody respektíve túžba po nej. Pre tvorbu tohto režiséra významná a pre filmové umenie neochvejne odolávajúca času.

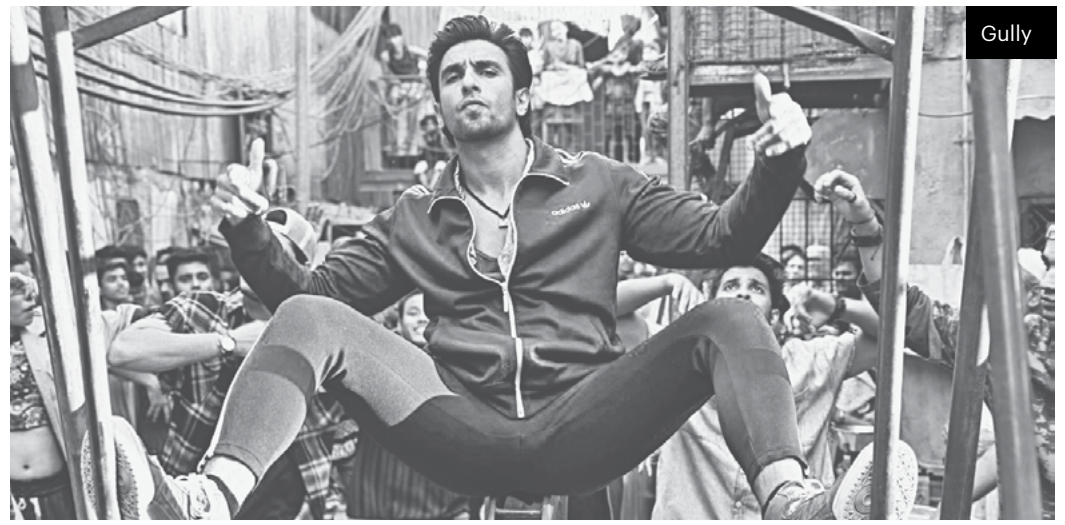
Roberta Tóthová

Film zo sekcie **Slovenská sezóna** hrajú
19. júna | 18:30
Kino Tabačka

Festivalový tím odporúča: Do kina aj neskoro večer.

Zažiť možno humor, napätie aj strach

Nočná prehliadka ponúka povyrazenie do divácky vďačných žánrov, v ktorých nie je núdza o humor, napätie a strach. A tento rok navyše pridáva aj riadnu porciu hudby a tanca. Veď posúďte sami.

Dva populárne žánre – muzikál a zombie krvák – sa stretávajú vo filme **Anna a apokalypsa**, aby divákovi priniesli šľavnato krvavé, ale stále zábavné hudobno-tanečné menu. Potom, čo v malom ospalom mestečku jedného predvianočného rána prepukne zombie apokalypsa, je na tinedžerke Anne a jej eskadrone spolužiakov zastaví hordu krvilačných tvorov. Ich hlavnou devízou nie je široký arzenál zbraní, ale chytľavé muzikálové vstupy, ktorými sviežo obmieňajú známe žánrové vzorce.

Tanec a hudba predstavujú dominantné dejotvorné prvky aj v bollywoodskom spektakli **Gully**, ktorý si stihol získať davy fanúšikov doma i vo svete. Film je voľne inšpirovaný životnými osudmi indických pouličných raperov s umeleckými menami

Divine a Naezy. V centre príbehu je 22-ročný mladík Murad, žijúci v uliciach bombajského slumu. Zatiaľ čo jeho otec by ho rád videl na dobre platenom kancelárskom mieste, Murad má plnú hlavu rapu a hip-hopu. Osudové stretnutie so známym raperom sa pre neho stane impulzom k ceste za svojim snom.

V ponuke Nočnej prehliadky nesmie chýbať film, ktorý by sme mohli nazvať zábavnou „koninou“. Tento rok padla voľba na excentrický mix sci-fi, bláznivej komédie a zlodejského príbehu **Mega Time Squad**. V centre príbehu je prefikovaný zlodejiček John a prastarý čínsky časostroj, ktorý John chce použiť pri realizácii plánovanej veľkej lúpeže. Skôr ako si takto získané peniaze bude môcť užijť musí však zvládnuť to podstatné – prežiť samotné cestovanie časom.

Adrián Žiška,
zostavovateľ sekcie
Nočná prehliadka

Industry program: Tvorcovia vizuálnych efektov o svojej práci.

Chýbajúca budova v zábere? Žiaden problém

Chceli by ste vedieť, ako prebieha celý proces výroby špeciálnych vizuálnych efektov, do akých filmoch sa používajú a s akými ťažkosťami sa ich tvorcovia boria? Na všetky vaše otázky odpovie dnes a zajtra na Art Film Feste hneď niekoľko odborníkov v rámci podujatí VFX day.

„Budeme rozprávať o vizuálnych efektoch vo filmoch, na ktorých sme ako štúdio spolupracovali. Chceme ľudí previesť celým tým procesom, ako vznikajú vizuálne efekty od nápadu, skice až po to, ako sa vytvárajú v postprodukcii a na záver budú ukázať finálnych efektov,“ hovorí Marek Ježo z najúspešnejšieho slovenského VFX štúdia Blue Faces. Blue Faces si už takmer celé desaťročie buduje vzťahy s producentmi a supervízormi VFX na celom svete. Vytvorili 1 000 krátkych, viac ako 35 celovečerných (ku ktorým patria aj filmy nominované na Oscara ako Harry Potter, Avengers, Anomalisa) filmov a stovky reklám (napríklad pre BMW, Nike, Orange a podobne). „Použitie vizuálnych efektov samozrejme záleží od typu filmu. Keď sme pracovali na slovenskom filme z druhej svetovej vojny, bolo dôležité, aby sme odstránili všetky nedobové prvky, ako

elektrické vedenie a káble. Alebo používame spomínaný matte painting, kde vytvárame pozadia, ktoré už neexistujú, napríklad nejakú zbúranú alebo špecifickú fabriku, ktorá sa cez druhú svetovú vojnu zničila, v postprodukcii,“ dodáva Ježo.

Princ z iného sveta

Náročnosť sa zvyšuje vtedy, keď treba vyrábať neexistujúce pozadie z iného sveta. „To sme zažili pri jednom čínskom filme, kde sme vytvárali palác princa v inom svete, charakter a príšerky, ktoré neexistujú, takže ten proces bol náročnejší,“ dodáva Ježo s tým, že za posledných 20 rokov sa v tejto brandži veľa zmenilo. Vo filme narastá hlavne množstvo efektov. „Kým kedysi sa pár efektov do filmu robilo celé mesiace, dnes sú filmy, kde efekty prevažujú nad reálnymi snímkami a sú

urobené oveľa rýchlejšie a aj kvalitnejšie, keďže aj technika sa zdokonaľuje.“ V minulosti bolo drahé robiť vo filme efekty, dnes je, naopak, lacnejšie dorábať veci v postprodukcii. V budúcnosti sa o ešte väčšie zefektívnenie postará umelá inteligencia.

Mohyla pre deti

Dnes sa filmovým nadšencom predstaví aj slovenský režisér Andrej Kolenčík, ktorý bude hovoriť o tom, ako vyrobiť film so špeciálnymi efektami s nízkym rozpočtom. Film s názvom Mohyla, ktorý vznikol aj ako rovnomená trojdielna televízna miniséria, ponúka cestu do spomienok jednej z historicky najvýznamnejších slovenských osobností – Milana Rastislava Štefánika, pri príležitosti 100. výročia jeho smrti. Atraktívna vizuálna koncepcia a špeciálne efekty v kombinácii so živým hercom sú zamerané predovšetkým na mladšieho diváka. „Vytvorili sme námet pre deti, pretože práve deťom sa historické témy málo komunikujú. Konceptom bol dokumentárny film s trikmi a animáciami, z čoho sa neskôr vyvinul hraný film, ktorý je ale hybridom dokumentu. Takže faktické časti podávame

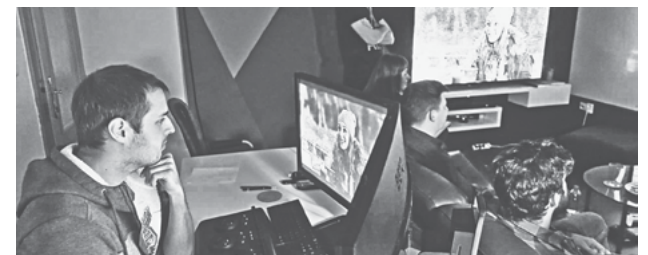
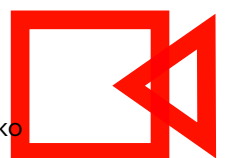
deťom vo forme dokumentu, ale máme tam trojicu hlavných hrdinov, ktorí komunikujú so Štefánikom, čo je čisto fiktívna línia“ hovorí Andrej Kolenčík. Nižší rozpočet im umožnil použiť a priznať nadsádzku, chceli nadviazať na tradíciu filmov Karla Zemana, Majku z Gurunu a podobne. „Boli použité praktické triky, hlavne na pláci alebo potom sme využili aj, dnes veľmi využívaný, green screen. Najprv sa teda nakrúti herec, potom sa vyklúčuje zelené pozadie a do neho sa dorobí scéna. Niekedy sme natočili zase hranú pasáž a do nej sa potom sa dorábali veci (animované alebo realistické pasáže, tzv. dotrackovaním), čiže ani sme nepotrebovali green screen,“ uzatvára Kolenčík.

Počas celého dňa sa divákovi predstaví aj Lukáš Jankovčín, Tibor Meliš či Peter Kolečko.
Lucia Čížová

VFX day ponúka:

19. júna | 10:00 – 15:30
Kulturpark 2 JOJ Cinema

20. júna | 16:30 – 18:30
Masterclass: Peter Kolečko
Kulturpark 2 JOJ Cinema

Niekoľkoročné sledovanie drogovovo závislých premenil Juraj Šlauka do hraného filmu, Art Film Fest ho premietne dnes.

Punk je hned! vzišiel z jedného náhodného stretnutia

Ako vyzerá film debutujúceho slovenského režiséra o drogovovo závislých ľuďoch, ktorý nazerá do drsnej reality antihrdinov žijúcich, či skôr prežívajúcich, v prostredí schátraných budov, špiny na absolútnom dne? Odpoveď ponúkne dnešné premietanie v Kine Slovan.

Punk je hned!, ktorý dnes uvidíte na festivale, je oficiálne hraný film. Dalo by sa ale polemizovať, že ide vlastne o polodokument, keďže v osobe hlavného hrdinu, drogovovo závislého rebela Kvička, nachádzame do istej miery osobnosť samotného predstaviteľa. Samozrejme, neherca. Mnoho ľudí s podobným osudom by si neželalo vidieť seba v ústrednej role filmu. Kvičko a jeho predstavitel' sú ale aj v tomto smere nekonvenční. „Celé sa to vlastne začalo tak, že som išiel do obchodu a jeho partia ma obkolesila. On mi hovorí: ty tu natáčaš filmy s kdekým, nechceš urobiť nejaký aj o nás? Takže si to vlastne vypýtal,“ spomína režisér Juraj Šlauka na moment, ktorým si jeho známy od detstva film vypýtal a ktorý predurčil charakter Šlaukovho celovečerného debutu. Juraj Šlauka sa totiž predtým venoval scenáristike, jeho rukopis niesol napríklad dokument Cooltura režiséra Mira Rema z roku 2006. Tentoraz si však chcel vyskúšať pre zmenu režisérsku profesiu. A tak sa po náhodnom stretnutí pred potravinami začala rodiť snímka Punk je hned!

Osem rokov v Stupave

„Poprosil som ho, aby mal strpenie a vydržal pri tom aspoň dva roky. No nakoniec tých rokov bolo osem,“ hovorí Juraj Šlauka

o pomerne dlhom natáčaní. Jeho príčinou bolo napríklad aj postupné zháňanie financií, ktoré nešlo jednoducho a vyžadovalo si prestávky. Ale nielen to. „Aj všeobecne pomalý temporytmus, ktorý mám ja a asi aj on. A potom sa stalo aj to, že sa začal a nechcel v nakrúcaní pokračovať alebo som sa pre zmenu začal ja,“ hodnotí dnes s dávkou nadhľadu režisér. Ten si s vytváraním hlavného hrdinu, či skôr antihrdinu, veľmi nemusel lámať hlavu. „Ten antihrdina bol jasný vždy, lebo taký je Paľo. Spoliehal som sa na to, že mal vždy veľmi silnú charizmu. A mám pocit, že sa to potvrdilo a prenieslo aj na divákov,“ myslí si Šlauka o pocitoch, ktoré môže mať divák voči Kvičkovi.

Hlavné je stále vstať

Automaticky sa natíska aj otázka, prečo teda režisér s takýmto predobrazom nesiahol po dokumente, ale zvolil hraný film. Podľa Šlauku dal na svoj vnútorný pocit, ktorý ho viedol skôr k hranému filmu, hoci by si v prípade

tohto námetu mnohí vybrali inak. Máločo v tomto filme sa však nesie v duchu, čo by urobili mnohí, vrátane jeho ústrednej postavy. „Keď som sledoval Paľov život, ktorý sa vezie na takej vlne - raz hore a raz dole - tak som si povedal, že by to malo byť o tom, že keď človek padne na hubu, tak prvý, čo musí urobiť, je vstať. To treba mať na pamäti,“ hovorí o hlavnej myšlienke filmu režisér. Práve autentickosť považuje Juraj Šlauka za najsilnejšiu stránku svojho režijného debutu.

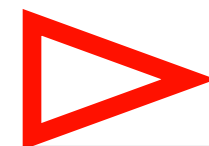
Pracuje na novom filme

Kameramanom filmu sa stal Ivo Miko, s ktorým režisér podľa vlastných slov zdieľal rovnaký názor na vizuálnu stránku budúceho filmu. „Obaja máme radi estetiku škaredosti, pováľané budovy a podobne. Snažili sme sa čo najviac eliminovať moderné prvky, ktoré by narušali tento koncept,“ hovorí ďalej Šlauka. Ak je reč o spolupráci, už teraz pracuje na novom projekte – opäť s Mirom

Remom. Vraj je ešte ale predčasné povedať viac. Na to, akou cestou sa táto dvojica vydá pri svojej ďalšej snímke, si teda budeme musieť ešte počkať.

Film však poznačila aj smutná udalosť. Predstavitel' drogového dílera Šurda, jedného z hlavných postáv, Juraj Gerža, mal len deň pred marcovou premiérou filmu vážnu nehodu. Jej následkom neskôr podľahol. Punk je hned! sa tak stal prvým a aj posledným filmom, v ktorom tento neprehliadnuteľný Stupavčan účinkoval.

Mária Galajdová

Film zo sekcie Slovenská sezóna hrajú:

19. júna | 16:30

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Anketa: O akých fenoménoch vypovedá váš film?

Môj film hovorí o tradícií rodín, ktoré budujú identické domy pre svojich synov. Otcovia nechcú, aby ich potomkovia mali v budúcnosti medzi sebou konflikty o dedičstvo. Film sa teda zaoberá týmto fenoménom a popri tom hovorí o problémoch s migráciou, ktoré doma v Kosove máme. Keď to sledujete, môžete vidieť, aké vyprázdnené sú dediny. Väčšina týchto domov je prázdna, lebo synovia žijú v zahraničí, väčšinou v Európe. Otcovia stavajú tie domy aj preto, aby synov prepojili s rodnou krajinou v nádeji, že sa raz vrátia domov. Významom týchto domov je priniesť synov späť domov. V Kosove máme pomerne dlhú tradíciu v migrácii, čo sa začalo po druhej svetovej

vojne. Predtým z politických dôvodov, dnes z ekonomických. Povedal by som, že každá tretia alebo štvrtá rodina musí riešiť tieto problémy s dedičstvom. V Kosove sú súdy pomalé, na rozhodnutie sa čaká roky, takže prípadné spory o dedičstvo sa naťahujú. Niektorí otcovia to riešia po svojom a radšej postaví každému dieťaťu vlastný dom. Film uvidíme v Kosove až v auguste, aj keď sa naň už mnohí pýtajú a ja som už teraz zvedavý na ich názory. Svetovú premiéru sme mali na Berlinale, čo je skvelé a určite to navnadilo aj ľudí doma, lebo to bol prvý kosovský film v berlínskej súťaži. Potešilo ma aj to, že sa o filme písalo v pozitívnom duchu a že s ním môžeme chodiť po festivaloch.

Samir Karahoda, režisér
(Medzi, Medzinárodná súťaž krátkych filmov)

Foto: Peter Štras

Som tu so svojim krátkym dokumentom, ktorý je v podstate sériou fotiek nájdených vo východonemeckej Stasi. Šiel som do ich archívov, keď som si robil rešerš pre svoj dlhometrážny film a tam boli kopy a kopy materiálu. Tieto archívy sú verejné, aj keď väčšina ľudí na fotkách má rozostrené tváre. Sú to veľmi zvláštne fotografie a ja som mal pocit, že musím o nich urobiť príbeh. Keď ste sa v minulom režime snažili dostať z východného Nemecka a chytili vás, tak vás zatkli, dali do väzenia a donútili zrekonštruovať váš útek a urobili z toho fotografie. V mojom príbehu je starší pár, ktorý sa odtiaľ snažil dostať v kufre auta, no zatkli ich. Film som mal vlastne už aj hotový, keď som pred rokom

stretol Sandy Wieding-Fries, s ktorou som robil hovorený komentár k filmu. Veľmi mi pomohla a je to v niečom aj jej rodinný príbeh – jej otca zatkla Stasi, čo podľa mňa vnieslo do filmu trochu emócie. Na festivale Sundance som bol s iným filmom, ktorý tiež pracoval s archívami, no v zábavnej forme. Tento film zábavný určite nie je. Chcel som v ňom experimentovať, čo sa formy týka, a preto je vlastne celý poskladaný z fotografií. Som rád, keď môžem chodiť na festivaly ako aj Art Film Fest, aby som divákovi ukázal svoje veci. Pri filme Agenti úteku je zaujímavé, že sa to zatiaľ premietalo len v Česku a na Slovensku. V Nemecku o to nemali záujem, ale myslím si, že oni sú už unavení z tejto témy. No v Česku sme mali skvelú debatu o filme. Mnoho ľudí nechce veriť, že vo filme sú použité skutočné fotografie reálnych ľudí. Fotky, ktoré sme použili sú čiernobiele z roku 1988 a ľudom sa to zdá, že to už bolo veľmi dávno, ale ak sa zamyslíte, až tak veľmi dávno to nebolo.

Scott Calónico, režisér
(Agenti úteku, Medzinárodná súťaž krátkych filmov)

Nicole Kidman v úlohe zlomenej detektívky nespoznáte.

Ničiteľka: vyprahnuté Los Angeles nie je pre vrahov

Nicole Kidman bola za úlohu traumatizovanej tajnej policajtky v kriminálnom trileri Ničiteľka nominovaná na Zlatý glóbus pre najlepšiu herečku v hlavnej úlohe. Milovníci drsného žánru ju môžu na Art Film Feste zažiť v akcii v réžii Karyn Kusama, filmárky, ktorej imponujú tvrdé žánre. Na konte má totiž boxerský film Boxerka, horor Pozor, hryzie! aj triler The Invitation. Okrem iného môže byť teda zaujímavé sledovať, ako sa s výsostne mužským žánrom popasovala na režisérskych stolíčkach žena.

Nicole Kidman prijala rolu so vzrušujúcou výzvou, stratí sa v postave a odosobní sa od vlastnej identity tak, aby diváci nevníмали ju, ale hrdinku Erin. Na budovaní a uchopení Erininho charakteru herečka spolupracovala, Kidman bola podľa Kusama v procese formovania postavy zapálená a kreatívna. Aj napriek vyťaženosť ďalšími projektami venovala hollywoodska hviezda natáčaniu veľkú porciu pozornosti a času, bez ohľadu na to, že Ničiteľka mala menší rozpočet. Natáčanie bolo samo o sebe časovo náročné, štáb vystriedal 40 lokácií počas 33 natáčacích dní, vrátane púšte, ktorá podčiarkuje pochmúrnú atmosféru príbehu. Ničiteľka sa nakrúcala na lokáciách v Los Angeles a režisérka si s lokačným skautom Robertom Foulkesom, ktorý pozná všetky zákutia mesta, zaumienili,

že sa vyhnú opozieraným reáliám a vo filme ukážu nové miesta.

Na tej Erin niečo nesedi

Štyridsiatnik Erin Bell sa pred rokmi zospala po tom, ako sa jej nepodarilo vypátrať vraha číhajúceho v losangelských uliciach. Výčitky svedomia a existenciálna ťažba ju priviedli k sebadeštrukcii a tak postupne zabúdala a smútok liečila pravidelným popíjaním. Po rokoch sa však útočník objaví opäť, stopy totiž nenápadne naznačujú, že by mohlo ísť o rovnakého páchatela. Prípad sa znovu otvára. Erin je síce vyvedená z rovnováhy, no rozjatrúje staré rany. Je vtiahnutá okolnosťami a nemôže pred nimi utiecť, ak sa chce pomstiť a potrestať Sillasa (Toby Kebbell), ktorého viní zo svojho nešťastia.

Podľa magazínu Vulture je Ničiteľka bezútešný film, no Kusama pretkáva príbeh "šibeničným humorom" a nežnou ľudskosťou. Režisérka je známa tým, že sa dokáže dostať svojim, prevažne ženským protagonistkám, hlboko pod kožu a podľa zahraničných novinárov sa jej to podarilo obzvlášť dobre práve v poslednom filme.

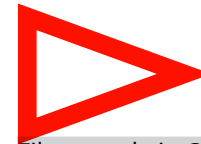
„Chcela som, aby si divák povedal, že s Erin niečo nie je v poriadku. Nielen to, že má problém s pitím, málo spí a nestará sa o seba, ale že má vnútorný konflikt, ktorý zastrešuje film,“ priznala Kusama v jednom z rozhovorov. Nervozita a pátranie po tom, kto Erin vlastne je a čo si v sebe do príbehu prináša, je hororovým prvkom, ktorý režisérka do filmu, sama fanynka tohto prastarého žánru, zakomponovala.

Menej peňazí je viac

Karin Kusama sa pred tým, ako začala natáčať filmy, venovala boxu, prirodzene teda debutovala filmom z tohto prostredia. Dráma Boxerka mala premiéru na Sundance

a Kusama otvorila cestu k veľkým filmovým produkciami. Režisérka s takmer dvadsaťročnou praxou nielen vo filme, ale aj v televízii, však dnes preferuje prácu na „lacnejších“, nezávislých projektoch. Pretože, kde je menej peňazí, tam je prirodzene väčšia autorská sloboda. Jej druhý film, akčné sci-fi Aeon Flux s Charlize Theron v úlohe tajnej agentky, stál totiž veľa dolárov, no na postprodukcii a strihu sa podieľal celkom iný tím ako na jeho natáčaní. Režisérka, podľa jej slov, celkom stratila nad výsledkom kontrolu, čím snímka utrpela na umeleckých kvalitách.

Ničiteľka je druhý film trilógie, na ktorej Kusama spolupracuje so scenáristami Philom Hayom a Mattom Manfredim.

Roberta Tóthová

Film zo sekcie **Okolo sveta** hrajú: **19. júna | 11:00** Kunsthalle

Na slovo s porotcom: Chorvátska filmová kritička a dramaturgička Dina Pokrajac je hostbom Art Film Festu.

Estetika a obsah sú vo filme dôležité rovnocenne

Zaujímajú ju film aj politika a v kine hľadá autorov reflektujúcich svet, v ktorom žijeme. Hovorí, že ich domáca kinematografia sa už musela zbaviť nálepky vojnových filmov z bývalej Juhoslávie a že dnes sa tvorcovia orientujú na existenčné problémy mladých ľudí či súčasnú premenu spoločnosti. Dina Pokrajac bude v Košiciach rozhodovať o víťazovi Medzinárodnej súťaže hraných filmov.

Festival je v polovici, už ste videli viacero filmov. Akými témami sa zaoberajú režiséri?

Zdá sa mi, že tí, ktorí zostavovali súťaž, sa snažili vybrať diela z rozdielnych sociálnych prostredí a oblastí. Je tam film z Európy, z Latinskej Ameriky, ázijskej kinematografie a podobne, a aj keď sú rozdielne, zdá sa mi, že všetky sa snažia zdôrazniť spoločenské problémy, ktoré sú dnes aktuálne.

Aj vy osobne sa venujete dramaturgii festivalov. Ako vnímate Art Film Fest z tejto perspektívy?

Pracujem pre Subversive festival v Záhrebe, ktorý má pomerne špecifický záber. Snažíme sa pestovať radikálnu filmovú politiku a snažíme sa prezentovať autorov, ktorí reflektujú svet, v ktorom žijeme. Snažíme sa expandovať horizont filmového pohľadu. Estetika a obsah sú dôležité rovnocenne. Toto je, ako ja vidím film – forma a obsah ako celok.

A k Art Film Festu. Je to najväčší festival na Slovensku, snaží sa mať v programe niečo pre každého a myslím si, že je v tom úspešný. Máte tu pár veľkých filmových mien, ale tiež odrazový mostík pre začínajúce talenty. A myslím si, že je v programe balans medzi súťažami a ďalšími, nesúťažnými, sekciami. Z nich sa mi najviac páči Marko Škop pozýva, v ktorom sú veľmi dobré, súčasné chorvátske filmy Srbenka a Nezízaj mi do taniera.

Aká je pozícia vášho Subversive festivalu v regióne bývalej Juhoslávie? Ako ho reflektuje filmové prostredie?

Je to unikátny festival, povedala by som, že aj mimo nášho regiónu, pretože je zahĺbený do poetiky aj politiky. Máme veľký filmový program, ale aj iné podujatia, na ktoré chodia moderní myslitelia a diskutujú, napríklad o alternatívnych ekonomických riešeniach.

Foto: Peter Štras

Tento rok ste boli porotkyňou na prestížnom festivale Berlinale, kde sa tiež zvyknú objavovať filmy reflektujúce politické dianie. Aká to bola pre vás skúsenosť?

Sprešním to, bola som členkou poroty CICA pre sekciiu Berlinale Forum, ktorá je, inak mimochodom, na tomto festivale mojou najobľúbenejšou. Takže to pokojne nazvime splneným snom (smiech). Ale musím priznať, že to bolo trochu vyčerpávajúce, lebo sme museli pozerať 39 filmov počas desiatich dní, čo bolo intenzívne.

Na Art Film Feste sa premieta niekoľko filmov, ktoré boli ocenené na Berlinale, napríklad dnes sa hrá snímka Boh existuje, jej meno je Petrunia. Ktoré filmy zaujali vás?

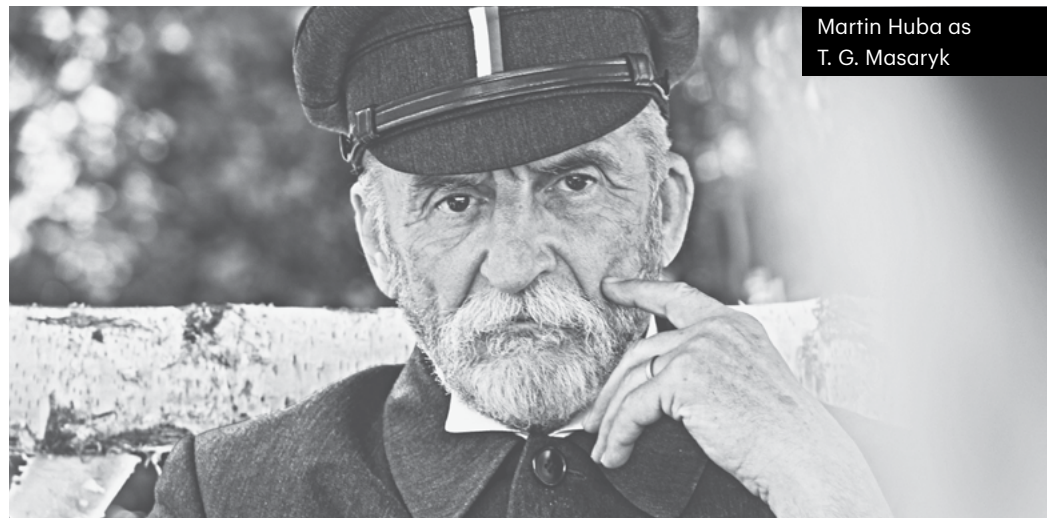
Odporúčila by som film Bol som doma, ale... Angely Schnelec, ktorý je zaujímavým filmovým puzzle a tiež na ňom pracovalo viacero

ľudí z môjho regiónu, ako napríklad kameraman Ivan Marković.

Keď hovoríme o regióne Balkánu, aké filmy odtiaľ považujete za pozoruhodné, ktoré si zaslúžia pozornosť?

Myslím si, že máme niekoľko mladých režisérov, ktorí sa objavili v posledných rokoch, ale myslím si aj to, že dokumenty sú stále zaujímavejšie ako hraná kinematografia. Ak je niečo, čo mi v hranej tvorbe chýba, je to dobrý scenár. Myslím si, že to je problém väčšiny tých filmov. Ale aj to má dôvod. Po mnoho rokov bola vojna témou, ktorá prevládala a časom sa to už stalo kliše – vojnový film z bývalej Juhoslávie. Dnes sa autori snažia zameriavať na mladých ľudí, existenčné problémy či súčasnú premenu spoločnosti.

Zuzana Sotáková

Martin Huba as
T. G. Masaryk

Actor Martin Huba is coming to the festival to, among other things, present the film *Talks with TGM*, where he portrays Czechoslovakia's founding father Tomáš G. Masaryk.

Masaryk's ideas are worth remembering to this day

He's had an impressive career thus far, and at the age of 75, he remains a fixture of major films. This year is no exception, and Art Film Fest is screening not one, but two of his films: *Talks with TGM* and *Boys from the Mountains*.

You've long been a frequent guest at Art Film Fest; describe your relationship with the festival and with the city of Košice.

I witnessed the first editions, when the festival was still held in Trenčianske Teplice. Due to its growing popularity, Art Film Fest moved to Košice, where it can satisfy greater numbers of viewers and enjoy better technical facilities, which a festival like this demands. I have a good relationship with not only the festival, but with Košice as well, since this is where I received my first engagement after graduating from college, at the State Theatre.

You've said several times that you consider Art Film Fest to be highly valuable.

The festival aspires to familiarize the viewer with difficult subjects that affect us, to provide a venue for works that make people think about questions they otherwise wouldn't and perceive the world in a broader context, and I consider this valuable. On the

other hand, it doesn't aim to be a didactic festival that does nothing but pontificate; instead, it offers a balanced repertoire, and in this, Košice's film festival does a great service.

The festival is screening your film *Talks with TGM*, where you, in the role of Tomáš G. Masaryk, walk and talk extensively with Czech author Karel Čapek. How did it feel to find yourself in the shoes of Czechoslovakia's founding father?

That was an experience I remember very fondly. As life unfolded around us, I grappled with his legacy, from total glorification to utter reprobation. But I thank God for the fact that, due to my family background, I had a relatively balanced view of Professor Masaryk's importance. On the other hand, however, I must admit that this project taught me many things I hadn't known about his complicated life, and that was of great value to me.

The festival team recommends:

Award-winning films with topics that shake up society

Be2Can Starter is back with the hottest new releases fresh from the prestigious film festival trinity – Berlin, Cannes and Venice. The section customarily offers a combination of familiar festival regulars, like this year's films from Fatih Akin and the Dardenne brothers, and the work of fresh new faces, such as Nora Fingscheidt.

Two years after *In the Fade*, a chilling tale of revenge and racial intolerance, German director Fatih Akin returns with an uncompromising portrait of a depraved psychopathic rapist whose heinous acts are motivated by insatiable lust and misogyny. Based on actual events, the narrative also serves as a social study of 1970s Germany, when massive economic growth coincided with the festering wounds left by the chaotic post-war era and the loss of self-confidence among

people on the margins of society. The name of the film *The Golden Glove* is a reference to an actual bar that still exists in a certain notorious Hamburg neighbourhood.

At the Cannes Film Festival last month, two of its perennial stars, the Dardenne brothers, presented their latest film *Young Ahmed*, earning them the Best Director award. The film tells the deeply human story of a boy under the influence of religious radicalism. With their typically spare aesthetic, the filmmakers juxtapose a 12-year-old's still-extant childlike innocence with his cruel, coldly calculated plan to commit murder.

The themes of childhood and the consequences of social unmooredness are also tackled by the film *System Crasher* from German director Nora Fingscheidt. This harrowing drama about the desperate need for

Which of his ideas have had an impact on you?

Masaryk's ideas are highly worth remembering to this day. One of the many things I appreciate about this film is that it reminds us of the origin of the ethical principles that he upheld during the founding of the republic, thanks to which it had the right to come into existence. It deeply saddens me to see how far we've retreated from these ethical principles, and it's important to reflect on how we can return to them.

The festival programme also includes the picture *Boys from the Mountains*, where you act alongside Jiří Lábus and Martin Dejdar. What does this film mean to you?

In my opinion, it's a very valuable film, as it concerns the silent majority, the people who remain silent because they don't have the opportunities, the contacts, the courage, or anyone else to speak for them. The film reminds us of the need to treat one another with kindness, for the fact that someone isn't articulate doesn't necessarily mean that they're of limited intellectual capacity.

Jiří Lábus will receive the Actor's Mission Award tomorrow; Roman Luknár, who you played alongside in *Talks with TGM*, received it on Saturday; and you yourself won the award six years ago. How do you feel about awards?

I thank the fates for the awards I've won; when I'm working, however, I don't think about whether I'll win one or not. But I'd be lying if I said that they didn't make me happy. At the same time, awards are a funny thing – an actor's life has its twists and turns, its ups and downs. An actor who isn't active is very quickly forgotten, and at those times it's nice to realize that there was a time when people recognized you, appreciated you, honoured you. As an actor, awards can sometimes serve to affirm that your life has a purpose.

You certainly manage to stay active. What are you currently working on?

Right now it's a Churchill speech that I'm delivering at the Rudolfinum in Prague; then I've got a Hviezdoslav piece for television in the works; after that there's a Bulgakov stage adaptation for the National Theatre... And after that? I've got to mow the lawn (laughs). I thank the stars that I still have something to do. The greatest joy is doing what makes you happy.

Lucia Čížová

Independent filmmakers concentrate on the message, not the industry

The Hong Kong film industry is quite interesting nowadays. Because we're part of China now, many experienced Hong Kong filmmakers go to China to do coproduction projects, because they can have more screenings, a bigger budget, a wider audience. But the main issue is that to do a project with China, the script has to be censored. You have to submit it to the Chinese officials and it has to be "politically correct", which means that lots of topics and issues can't be included in the film. Even though they give you lots of money and you can make a beautiful picture with lots of explosions and other grand stuff, you can never talk about the government, political problems, or any history that China doesn't want you to expose. Even in love stories, you can't have gay people. My generation in Hong Kong is still somehow Western, because we grew up when it was a British colony and received a Western-style education. The projects in Hong Kong that talk about sensitive issues, they're not coproductions with China, meaning that the budgets are small and the projects small-scale. But now there are more such projects because filmmaking technology is much cheaper than before. A budget doesn't hurt, but the industry is a business – it's concerned with big money. Independent filmmakers are more concerned with the topic, with the message, not with the industry. I think technology helps a lot. I'm optimistic; I still believe that we have the possibilities to make the films we want, even on a low-budget scale.

Jevons Au, Hong Kong director

System Crasher

parental love and security raises questions about the quality and efficacy of the current social care system for children without homes. Nine-year-old Benni is the epitome of a so-called "system crusher" – a child with a total disregard for all rules and institutions, subject to uncontrollable, violent outbursts. She longs for the one thing she can't have – to live with her mother, who is incapable of handling her daughter's unpredictable

behaviour. The film also portrays the steadfast efforts of social workers, often pushing themselves to the limits of their abilities in order to create a system for children whose violent behaviour and uncontrollable reactions present a threat to themselves and those around

Adrián Žiška
Film Europe

Fabrika |
The Factory**Kunsthalle**

11:00 Ničiteľka | *Destroyer* (AW)
r. Karyn Kusama, 2018, 121' {EV/x/sk}

14:00 Oleg | *Oleg* (CF)
r. Juris Kursietis, 2019, 108' {OV/en/sk}

16:30 Nechaj ma padnúť | *Let Me Fall* (CF)
r. Baldwin Z, 2018, 136' {OV/en/sk}

19:30 Fabrika | *The Factory* (EC)
r. Yury Bykov, 2018, 109' {OV/cz/x}

22:00 Hora | *The Mountain* (LA)
r. Rick Alverson, 2018, 108' {OV/en/sk}

Kulturpark JOJ Cinema

K1 10:00 Mirai, dievča z budúcnosti | *Mirai* (CHM)
r. Mamoru Hosoda, 2018, 98' anim. DB (cz)

K2 10:00 VFX DAY – prednášky o vizuálnych efektoch vo filme |
talks about visual effects in films:
Lukáš Jankovčín, Andrej Kolenčík, Tibor Meliš,
Blue Faces (Marek Ježo, Ľubomír Timko)
SV + ΩEng

K1 13:00 Lillian | *Lillian* (CF)
r. Andreas Horvath, 2019, 128' {EV/x/sk}

K1 16:00 Humorista | *The Humorist* (CF)
r. Mikhail Idov, 2019, 100' {OV/cz/en}

K2 16:30 Krátke filmy V | *Shorts V* (SH)
r. rôzni | various, 2018, 88' {OV/en/sk}

K1 18:30 Viceprezident | *Vice* (AW)
r. Adam McKay, 2018, 132' {EV/x/sk}

K2 19:00 Krátke filmy VI | *Shorts VI* (SH)
r. rôzni | various, 2018 – 2019, 82' {OV/en/sk}

K1 21:00 Mega Time Squad | *Mega Time Squad* (LNS)
r. Tim van Dammen, 2018, 79' {EV/x/sk}

K2 21:30 Spútaný na celý život | *Chained for Life* (IN)
r. Aaron Schimberg, 2018, 91' {EV/x/sk}

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

11:30 Hviezdica | *Starfish* (IN)
r. A. T. White, 2018, 101' {EV/x/sk}

14:00 Narušiteľ systému | *System Crasher* (B2C)
r. Nora Fingscheidt, 2019, 118' {OV/cz/x}

16:30 Punk je hned! | *Punk Never Ends!* (SS)
r. Juraj Šlauka, 2019, 75' {SV/en/x}

18:30 Majordómus | *The Butler* (NO)
r. Filip Bajon, 2018, 141' {OV/en/sk}

21:30 Funan | *Funan* (EP)
r. Denis Do, 2018, 84' anim. {OV/en/sk}

Spútaný na celý život |
Chained for Life**Kino Úsmev VSE Cinema**

12:30 Lajko – Cigán vo vesmíre |
Lajko – Gypsy in Space (NO)
r. Balász Lengyel, 2018, 90' {OV/en/sk}

15:00 Uznanie | *Distinction* (EP)
r. Jevons Au, 2018, 98' {OV/en/sk}

17:30 U Zlatej rukavičky | *The Golden Glove* (B2C)
r. Fatih Akin, 2019, 110' {OV/cz/x}

20:00 Hrdina mojich čias | *Hero of My Time* (NO)
r. Tonia Noyabriova, 2018, 80' {OV/en/sk}

22:30 Gully | *Gully Boy* (LNS)
r. Zoya Akhtar, 2019, 153' {OV/en/sk}

Majordómus |
The Butler

Kino Impulz – malá sála v priestoroch
Kina Úsmev VSE Cinema

12:30 – 19:30 „Galerijná“ projekcia: Ateliér Vizuálnych efektov VŠMU, Bratislava | *open screening: works of Department of Visual Effects of Academy of Music and Performing Arts, Bratislava* – vstup voľný | *free entrance*

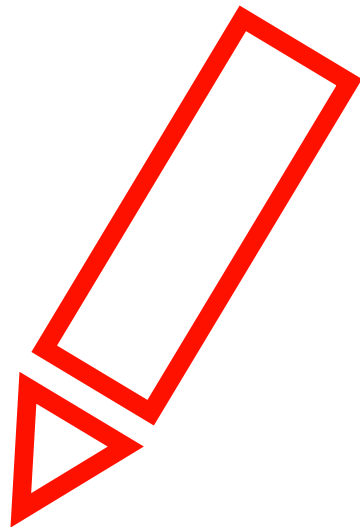
Kino Tabačka

15:00 Akt zabitia | *The Act of Killing* (MS)
r. Joshua Oppenheimer, Christine Cynn, Anonymous, 2012, 159' doc. {OV/en/sk}

18:30 Papierové hlavy | *Paper Heads* (SS)
r. Dušan Hanák, 1995, 96' doc. {SV/en/x}

Povedzte nám, ako sa vám páči Art Film Fest!

Filmy a diváci, diváci a festival. To sú spojenia, ktoré sú pre nás dôležité, a preto chceme vedieť váš názor. Tento rok sme pripravili dotazník spokojnosti, ktorý nám pomôže pochopiť, čo od festivalu očakávate a aké sú vaše preferencie, aby sme do budúcnosti mohli pripraviť ešte lepší festival. Vyplnenie dotazníka vám zaberie len pár minút a ako poďakovanie za vašu ochotu vás zaradíme do súťaže o pohodlný a štýlový Tuli vak. Štatút súťaže nájdete na www.artfilmfest.sk. Losovanie víťazcu súťaže bude 24. 6. 2019.

Art Film Fest súťaž o cinepassy!

Autorkou druhej víťaznej fotky je **@prodesign.sk**. Blahoželáme! V súťaži o cinepass na budúcoročný Art Film Fest pokračujeme, preto naďalej zverejňujte svoje zábery na Instagrame a označujte ich hashtagom **#artfilmujeme**

Režisérka filmu Chvilky Beata Parkanová si užíva festival aj ako diváčka.
Foto: Peter Stas

Režisér filmu Humorista Michail Idov.
Foto: Peter Stas

Tulivaky praskajú vo švíkoch.
Foto: Peter Stas

Pokladňa v kine Úsmev plná divákov.
Foto: Peter Stas

Herečka Zorica Nuscheva predstavila film Boh existuje, volá sa Petrunia.
Foto: Peter Stas

Debutujúci režiséri počas debaty v rámci podujatia Inspirational days.
Foto: Peter Stas

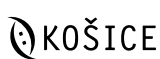
ORGANIZÁTOR:

ART FILM FEST s.r.o.

SPOLUORGANIZÁTORI:

KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA

regionálny operačný program

PODUJATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITYNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNÉHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU UNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.

TOTO PODUJATIE SA REALIZUJE VĎAKA PODPORE KOŠICKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETRA PELLEGRINIHO.

FESTIVAL JE REALIZOVANÝ VĎAKA FINANČNEJ PODPORE PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

<p>FESTIVAL FINANČNE PODPORIL:</p> <p>AUDIO VIZUÁLNY FOND</p>	<p>GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER:</p> <p>Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.</p>	<p>HLAVNÍ PARTNERI:</p>
<p>OFICIÁLNE AUTÁ:</p> <p>MOTOR - CAR Košice s.r.o.</p>	<p>OFICIÁLNY HOTEL:</p> <p>hotel asmin</p>	<p>REKLAMNÍ PARTNERI:</p>
<p>HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI:</p>	<p>LOGISTICKÝ PARTNER:</p>	<p>HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI (continued):</p>
<p>OFICIÁLNI DODÁVATELIA:</p>	<p>MEDIÁLNI PARTNERI:</p>	<p>PARTNERI:</p>